

In de **Gadgetdesk** bericht V wekelijks over nieuwe apps en technische speeltjes.

Gadgetdesk

TEST PLAYSTATION PORTAL

Zonder PS5 heb je niks

Hopelijk heeft Sinterklaas de kleine lettertjes bij de PlayStation Portal gelezen, want je moet wel even op zoek naar koppelstukken.

Bij de introductie van de Nintendo Switch rolde in 2017 menig vierkant oog. Welke echte gamer zit er nou te wachten op een draagbare spelcomputer als de grote doos onder je tv zóveel krachtiger is? Vijf jaar later is mobiel gamen goed voor zo'n 50 procent van de game-markt, en doet PlayStation met de Portal ogenschijnlijk ook een gooi naar een apparaat voor onderweg.

Ogenschijnlijk, want waar de PlayStation Portable in 2005 juist alleen als een draagbare spelcomputer werkte, is de PlayStation Portal niet meer dan een doormidden gehakte controller met een touchscreen, die wat er op je PlayStation 5 gebeurt via wifi op het ingebouwde scherm laat zien. Je kunt dus niet met twee mensen tegelijk een ander spel spelen, want je speelt in feite gewoon op afstand op je PlayStation.

En zonder PS5 heb je er dus niks aan.

De Gadgetdesk onderstreept het maar even, want dat deze opgeleukte controller van 220 euro direct overall is uitverkocht, duidt er mogelijk op dat Sinterklaas hiervan geen flauw benul heeft – en ouders zich genoodzaakt zien de tranen van hun kroost met een spelcomputer van 550 euro te deppen. (Overigens kun je met het juiste koppelstuk en een smartpho-

ne óók op afstand spelen).

Óf mensen zijn echt enthousiast, natuurlijk. Je kunt op een andere verdieping gamen dan waar je PlayStation staat. Daarnaast blijft de tv vrij waardoor de fam *Kopen of slopen* kan kijken terwijl jij boselfen aan een speer rijgt. Daar heb je wel een vrij goeie wifiverbinding voor nodig, anders hapert de boel, maar als je die hebt, kun je zelfs in een hutje op de hei PlayStationen.

Belangrijk verschil is dat er nu geen touchpad is; in plaats daarvan moet je op het scherm zelf drukken en dat gaat best lastig als je niet zulke grote handen hebt. De normale PS5-controller is licht en je handen zitten dicht bij elkaar; de Portal is zwaar en breed, waardoor richten en snel knoppen indrukken gevoelsmatig wat lastiger en trager is.

Op de PlayStation verschijnen gelukkig in toenemende mate spellen waarbij niet elke nanoseconde telt. En juist bij de wat meer ontspannen spellen komt het apparaat goed tot z'n recht; met de Portal en een zak chips binnen handbereik verover je zeer comfortabel nieuwe werelden zonder daarbij één teen uit bed te steken.

Laurens Verhagen

PlayStation Portal, € 219.

• VERVOLG VAN PAG V5

nu ongeveer 2:1. Heeft hij ooit overwogen om te stoppen met de band, om alleen nog klassiek te spelen? 'Toen Vagant stopte in 2001 vroeg Guus of ik nog mee wilde blijven doen. Ik vond het liedjesschrijven heel leuk en we waren bovendien goede vrienden. Maar ik zag op dat moment ook wel in dat een klassieke carrière als solist bij orkesten, of dat je alleen kunt leven van recitals, er niet meer in zat. Daarvoor was het gewoon te laat.'

Dus hij had het opgegeven? 'Eigenlijk wel. Je moet veel vroeger pieken, als tiener al mee doen aan die concoursen en dan knallen. Ik was al eind 20 en concoursen lagen me sowieso niet. Ik was een laatbloeiër. En ik vind de afwisseling nog steeds heel leuk. Die afwisseling is er trouwens ook als ik met Guus speel, want in het theater doen we heel ander repertoire dan in het stadion. We trekken er ook heel verschillend publiek mee, en als ik Bach speel, is de sfeer ook weer anders. Het is niet zo dat er veel Guus-fans naar mijn recitals komen, maar toch wel wat.'

Theater De Kom, Nieuwegein, 26 oktober

Als Rozenboom klassiek speelt, dan doet hij dat bijna altijd solo. Nog een project waarbij je agenda's op elkaar af moet stemmen, dat is niet te doen. Om half vier 's middags komt hij aan in Theater De Kom in Nieuwegein, straks gaat hij inspelen in de kleine zaal. Eerst even zorgen dat de balletvloer weg is, ten behoeve van de akoestiek, dan checken of de piano in orde is. Hij draagt een trui met daarop de hoes van zijn album. Zat er in het Philips Stadion een heel leger-tje medewerkers bezig te zijn met de productie, nu staat hij er helemaal alleen voor, op de theaterman die het geluid en licht doet na.

Hij heeft een banner meegenomen van 2 bij 2 meter, een zelfgemaakte zalmsalade, plus natuurlijk een doos met cd's en bladmuziek. 'Mijn publiek koopt nog cd's', zegt Rozenboom. 'Bij concerten van Guus worden er ook wel cd's verkocht, maar dan dient zo'n ding vooral als vehikel voor een handtekening.'

Nog een verschil: op filmpjes uit het stadion valt op dat mensen de hele tijd door de muziek heen praten, ook als er een breekbaar nummer wordt gespeeld zoals *Geef mij je angst*, het lied waarmee Rozenboom en Meeuwis in 2004 hun carrières een nieuwe impuls gaven door het te spelen in de Amsterdam Arena bij de herdenking van de toen net overleden André Hazes. Dat er straks mensen gaan kletsen: ondenkbaar.

Thuis heeft hij al anderhalf uur gespeeld. 'Dan doe ik alleen de tech-

nisch lastige passages, bijvoorbeeld in de *Chaconne* van Bach in de bewerking van Brahms. Dan studeer ik gefocust. Als ik hier straks ga inspelen, en daar trek ik twee uur voor uit, heeft dat een andere functie: dan moet je de piano leren kennen. Dan zit ik gewoon lekker te spelen. Mijn concentratie bewaar ik voor het concert.'

Hoe beïnvloedt het spelen met Guus zijn klassieke spel en vice versa? 'Ik ben door het spelen met Guus heel erg gewend geraakt aan de groove die pop nu eenmaal heeft. Daar moet ik als ik Bach, of zeker Chopin, ga spelen even van loskomen. Na een tour met Guus heb ik anderhalve week nodig eer mijn vingers weer sterk genoeg zijn voor een Bach-recital. Maar als ik heel veel klassiek heb gedaan, speel ik pop juist te netjes en wil ik te veel toevoegen.'

Hij zou wel meer willen componeren, zegt hij – geen 'Guus-liedjes', nee, het soort muziek waar je minder 'Buma' voor krijgt. Maar ja, wat dan? 'Het is lastig om een taal te kiezen. Ik wil niet dat het te abstract wordt. Er moeten altijd aanknopingspunten zijn voor het publiek.' Die zijn er in ieder geval voldoende in een stuk dat hij straks zal spelen: een fuga

in de stijl van Bach, maar dan gebaseerd op *Brabant*.

Als het concert begint, blijken er 45 kaarten verkocht.

Rozenboom leidt al zijn stukken in, vertelt over hoe verschillend Brahms en hij Bachs muziek hebben bewerkt en verklaart de 12/8ste maat. En als hij de *Brabant*-fuga aankondigt, 'een fuga in zachte g', zegt hij dat het stuk is gebaseerd op een lied van 'een bekende Nederlandse zanger'. In Rozenbooms biografie in de programmaprofolder wordt Meeuwis pas in de vijfde alinea genoemd.

Vijf minuten na afloop zet hij zijn cd's en bladmuziek op een statafel in de foyer. Hij bestelt een biertje. Een vrouw komt vertellen over haar eigen muzikale activiteiten. Volgende bezoeker: vergelijkbaar verhaal. Nog maar een biertje.

Dan pakt hij zijn cd's, zijn banner, zegt hij de laatste mensen in de foyer gedag, en loopt hij door een te stille stad terug naar zijn auto. Over drie kwartier is hij thuis, en hij weet: daar brandt licht.